

1956-1958 Installatie techniek

Frans Cieremans kwam op internet de site van de Boulevard tegen, die hij met stijgende verbazing las. Vooral het verhaal van Jan de Graaf is hem uit het hart gegrepen. Meneer de Graaf was zijn klasse leraar en de beschrijving klopte precies met zijn herinnering.

Hij schreef zijn eigen verhaal:

"In het lokaal hingen - uit veiligheidsoverwegingen - rode brandemmers met water. Op een keer was ik autogeen aan het lassen, toen ik plotseling een plons water over me heen kreeg. Ik had de vlam naar me toe gehouden en stond in de fik. Door het kordate optreden van meneer de Graaf ben ik er ongedeerd vanaf gekomen".

Wasbak speciaal

"Wanneer je ondeugend was greep de Graaf je. Soms na een lange achtervolging waarbij van werkbank naar werkbank werd gesprongen. Dan kreeg je een wasbak speciaal. Daarvoor werd een grote wasbak vol water gezet en ging je kopje onder".

Bij de Graaf en Sipman was ik een van de beste leerlingen van die jaargang en werd beloond met een gevulde gereedschapskoffer. Als mijn eigen werk af, hielp ik de zwakke broeders uit de klas. De opleidingen waren in die jaren niet dik gezaaid, zodat er vrij veel jongens van buiten op school zaten. Sommige leerlingen kwamen van ver, zoals uit Winterswijk en de regio Ommen. Zelf kwam ik uit Gennep, Noord-Limburg. Reistijden van bijna twee uur waren geen zeldzaamheid. Tussenuren waren dus voor veel leerlingen een ramp. Gelukkig kwamen ze niet veel voor. Gymnastiek was voor de 'buitenjongens' een regelrecht probleem. Je had geen fiets en de lessen werden gegeven in de omgeving waar nu het nieuwe Rijnstate ziekenhuis staat. Dus moest je afwisselend fietsen of achterop zitten bij de Arnhemse jongens. Lekke banden waren het gevolg. Je peinsde er niet over om met de trolleybus te gaan, zelfs als je het geld ervoor had.

Mijnheer Anton Sipman

Meneer Anton Sipman kan ik me ook goed herinneren. Als we geen zin hadden in de les, haalden we een foto van een molen tevoorschijn en werd de les gevuld door een verhaal over het opmeten en schetsen van die molen. In zijn vrije tijd was Sipman een begenadigd tekenaar van vooral de interieurs van molens. Hij heeft er verschillende boeken over geschreven. Zijn strafregels luiden: "Vrij zijn wij als we de redelijkheid als wet erkennen". Wanneer je niet op tijd inleverde, kwamen er direct 1000 regels bij. Ik heb ooit een nacht doorgeschreven, anders werd ik van school gestuurd. Mijn straf was opgelopen tot 20.000 regels. Ik heb er 12.000 ingeleverd. Gelukkig telde hij ze niet na, maar verscheurde ze meteen.

Enkele titels van meneer Sipman:

MOLENBOUW. Het staande werk van de bovenkruiers. 3e druk.
Walburg Pers. Zutphen. 551 p, 1990. ISBN 906011.694.1.

75 MOLENTEKENINGEN. Opmetings- en perspectieftekeningen op groot formaat.
De Walburg Pers. Zutphen. 75 p, 1978.

HANDLEIDING BIJ DE MOLENTEKENINGEN VAN ANTON SIPMAN. Waarin opgenomen een geïllustreerde specificatie van in de map behorende tekeningen (75). benevens verklarende woordenlijsten in de Nederlandse en Engelse taal.
De Walburg Pers. Zutphen. 68 p, 1978. ISBN 906011.064.1.

MOLENWIELEN. Van tandrad naar kamwiel, kammen, staven en dollen, de opbouw van de kroon- en spoorwielen, de schijflopen, enz. Met tekeningen.
De Walburg Pers. Zutphen, 1980. Kunstleder. 136 p, ISBN 90 6011.204.0. 1

Mijnheer van den Boom

Mijnheer van den Boom gaf ons onder andere Taal, Rekenen en Werktuigkunde. Hij was nogal goedgegelovig en dacht dat wij braaf deden wat hij zei. Aan het eind van de les mochten we ons eigen werk nakijken. Dan schreef hij de antwoorden op het bord. Wij daarentegen, schreven alle vraagstukken op zonder de antwoorden. Die zetten we er pas achter als ze op het bord gepubliceerd waren! Iedereen had dus altijd een 10. Alleen de proefwerken waren lastig. Die werden door hem gecontroleerd en daar werden de rapport cijfers van afgeleid.

Mijnheer van den Boom had privé een aantal planten in de vensterbank staan die hij zorgvuldig koesterde. Op een mooie zonnige dag stonden de ramen open. Hij was even de klas uit en Peters, de branie van de klas, greep een pot en gooide die over het dak van de belendende woning heen. Even later kwam een lijkbleke conciërge vergezeld van de directeur onze klas binnen. Het bleek dat de vrouw van de conciërge die niet goed ter been was, zat te zonnen op haar balkon, toen vlak naast haar de bloempot terechtkwam. We moesten nablijven tot de dader zich gemeld had. Het werd negen uur 's avonds. Verraden was er niet bij. Maar de gemeenschappelijke druk werd Peters toch te veel. Onze ouders konden niet op de hoogte gesteld worden. De telefoon was in die tijd nog een spaarzaam bezit.

Meisjes op school!

Een nieuw fenomeen kwam in het jongensbolwerk, toen er een kapsters opleiding kwam. Ik denk dat ze een vorm van leerlingstelsel volgden, want ze waren er niet iedere dag. Je kwam ze nooit tegen. Alleen als je tussendoor naar het toilet ging. De meisjes kwamen pas binnen als de jongens al in de klas waren en gingen weg voor de jongens met middagpauze gingen. Om bij hun lokaal te komen moest je via de hoofdingang aan de Boulevard Heuvelink de trap op. Dan de eerste deur links naast de trap. (Daar is anno 2003 een directie kamer.) Jammer voor ons werd het raam op de deur geblindeerd. Toch probeerden we tussen de kieren door te gluren. Geweldig spannend om niet betrappt te worden.

Buitenschoolse activiteiten

Met de hele school gingen we naar een muziek uitvoering van het Gelders orkest. Daar kregen we uitleg over de toon van diverse instrumenten, de verschillen tussen hobo, fagot en klarinet en over een muziekstuk van Edward Grieg. Als een militaire colonne marcheerden met de hele school we naar de Bakkerstraat om de film 'Gipsy Colt' te zien.

Schoolreisjes

De schoolreisjes waren een verhaal op zich. Ik heb nog foto's waar meneer de Graaf op staat op het plein bij de Sint Jan in 's-Hertogenbosch en bij de kano vijver van de Efteling.

Ook was er altijd een educatief element opgenomen.

Bijvoorbeeld de keer toen we de Lood en Zink pletterijen van Hamburger aan de Zuidwillemsvaart bezochten. De foto van de bus met drie jongens is bij die fabriek van Hamburger gemaakt.

Ik herken mezelf op de foto met het vliegtuig; de jongen in het midden met een blouse met twee borstzakken en korte mouwen. De derde van rechts is Dirk van Hunen voor hem zit mijn toenmalige vriend Bakker. Hij woonde op de Bergweg in Velp. Als er tussenuren waren kwam ik vaak bij hem thuis. We waren die dag bij Bronswerk in Amersfoort geweest. Dat bedrijf was bezig een gas gestookte gevelkachel te ontwikkelen. De gasbel van Slochteren was net ontdekt. Later is dit type kachel bekend geworden van de firma 'DRU' uit Ulft.

Ik heb aan de Boulevard Patroon Waterfitter gedaan. Ook vond ik nog een foto uit 1961 van een excursie in het eerste opleiding centrum van 'GAWALO' aan de Nieuwe Parklaan in 's-Gravenhage met leerlingen van de avondschool. Op de foto in ieder geval een aantal leerlingen waarmee ik ook op de L.T.S. heb gezeten.

Ik herinner me dat er jongens bij waren die nog nooit eerder de zee hadden gezien. We logeerden in het Hotel Zeezicht op de boulevard van Scheveningen. Later heb ik nog de patroon opleiding via de avondschool gedaan. Na mijn diensttijd ben ik een eigen bedrijf in Gennep begonnen. Op mijn 28e ging ik naar Suriname en St.Maarten en heb daar gewerkt als bedrijfsleider. En heb er ook nog les gegeven op de avondschool van Paramaribo. Samen met de heer in het Veld die uitgezonden was door

'GAWALO'. Na mijn terugkeer heb ik in Sliedrecht en Hilversum als bedrijfsleider gewerkt. In 1978 heb ik een installatie bedrijf overgenomen in Woerden. Tot 1985, toen ik me op de ICT heb gestort. In die tijd heb ik onder andere mijn collega installateurs en de toenmalige patroons bond NCIB in Amersfoort geautomatiseerd.